

[Duborg.]

folkningen, ikke mindst paa Landet og i Provinsbyerne, som Afstemningen viser, den Tro, at de Konservative kunde foreslaa en Politik, der kunde genskabe Landbrugets Rentabilitet. Jeg havde i Svendborg Lejlighed til at høre, jeg ved ikke hvor mange Hundrede Gange om Dagen, gennem en mægtig stor Tragt raabt ud over Byen: Stem konservativt, saa bliver Landbruget rentabelt! Det kan være, Ordstillingen var den modsatte, men Meningen bliver altsaa den samme (*Christmas Møller*: Er det nu helt ordret?). Det kan godt være, det er omvendt, men Meningen bliver den samme. Jeg vil erkende, at disse Løfter blev i ikke ringe Grad honoreret, og jeg forstaa saamænd i og for sig godt denne Tankegang hos Vælgerne; naar man er inde i en Periode, hvor alle Sunde synes lukkede, er det ikke mærkeligt, at man, naar der virkelig opstaaer en Profet i Landet, som kender Veje ud, lytter til den Mand, og det viste sig ogsaa, at der var mange, der stemte for den Politik.

Det er imidlertid forstaaeligt, at de Konservative ved dette Valg, som jo ogsaa ved tidligere Valg, hvor de ikke i saa fremtrædende Grad, men dog i betydelig Grad er gaaet ind for den samme Politik, helst nøjedes med at tale om den Politik umiddelbart forud for Valget. I den øvrige Del af Aaret hører vi ikke saa meget til den. Ja, vi hører selvfølgelig det til den, at saa snart der gives en Mulighed for Industritold, saa happer de den, men ellers maa man jo sige, at normalt fører Tolden udenfor Valgperioderne den ubemærkede Tilværelse, som det ogsaa en Gang var Meningen kunde tilkomme den. Jeg mener imidlertid, at nu er Sagen fra konservativ Side slaaet stærkt op, og — hvad jeg tillægger endnu større Betydning — jeg bestrider aldeles ikke, at den har gjort stærkt Indtryk paa en stor Del ogsaa af vore Vælgere. Jeg mener derfor, at nu maa Tiden være inde til at gøre Krav paa at se denne Politik udformet paa en saadan Maade, at det ikke blot er de indviede, de i Inderkredsen, der kender, hvad den er, men at Vælgerne ogsaa faar at vide, hvad den er, for jeg har ikke hidtil fra konservativ Side set noget komme frem i den Retning.

Det, det drejer sig om her, er selvfølgelig ikke, *kan* ikke være en videre Udbygning af Industritolden. Det kan dog umuligt hjælpe til Forbedring af Landbrugets Vilkaar. Det kan da kun virke modsat, for saa vidt som det ogsaa er et Mittel til at skabe stigende Forskel mellem de to Pris-

tal. Det maa altsaa være, hvis der skal være nogen Mening i Ordene, en regulær Landbrugetsprotektionisme, der kan hæve Landbrugets Priser paa en saadan Maade, at Rentabiliteten derved genskabes. Hvis dette ikke er Meningen, mener jeg mig berettiget til at sige, at saa er denne Agitation kun tomme Løfter, i Virkeligheden kun at foregøgle Vælgerne noget, man dog ikke er i Stand til at gennemføre og maaske heller ikke har Villie til at gennemføre.

Ser vi paa Landbrugets Toldbeskyttelse — for vi er jo ikke helt fri i den Retning —, har vi som bekendt en rationel — ja, det er maaske for stærkt et Udtryk —, men en med Hensyn til Højde nogenlunde tidsvarende Toldbeskyttelse for Sukker og Kartoffelmel, og det lader sig ikke bestride, at der for disse Produktioner er skabt gunstigere Vilkaar, end der vilde være ellers, meget betydelig gunstigere. Det benægter jeg ikke, det vilde selvfølgelig være taabeligt at benægte et saadant faktisk Forhold, og man ved ogsaa, at Venstre er gaaet villigt med paa de to Omraader. Vi har baade kunnet gaa med til Kartoffeltolden, og vi har stillet vort Forslag til Sukkertold, der maaske endogsaa kunde være lige saa gunstigt for Sukkerproduktionen som det Forslag, der blev gennemført. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men jeg mener, det er rigtigt at henlede Opmærksomheden paa, at det, der kan opnaas og er opnaaet ved Beskyttelse af Sukker og Kartoffelmel, er dette begrænsede at gøre — ikke Landbruget, men disse to bestemte Industrier rentable, eller dog bringe dem i Nærheden af Rentabilitet. Men man maa ikke overse, at alt hvad der opnaas derved, er dette, at kun ca. 1½ pCt., ikke mere, snarere lidt under, af Landets Landbrugsareal beslægtedes af disse Produktioner. Det er derfor klart, at hvor fordelagtige de end kan være for nogle faa Landbrugere — for det er i Virkeligheden nogle faa, set i Forhold til Landbruget som Helhed —, saa repræsenterer de kun 1½ pCt. af Landbrugserværet, altsaa et saa ringe Tal, et saa ringe Beløb, at overfor dette kæmpemæssige Spørgsmaal, som hedder at genrejse Landbrugets Rentabilitet ved Toldforanstaltninger, og som er rejst fra konservativ Side, er det kun en Draabe i Havet.

Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa sige, at hvad man ellers har set fra konservativ Side — jeg har ikke opdaget andet —, er dette, at man foreslaar en 50 pCt. Formalingstvang, og jeg ved ogsaa, at det konservative Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ret hyppigt ud-